

תרצה לומר של נכרי שמא לא אפה בה אלא נשתמש בה כדרכה לתת בה קערות שכך הוא רוב תשמישה ודייה בהגעלה שהתורה חסה אפילו על כלי חרס כ"ש של נחושת שמתקלקלין בליבון, ועוד דקי"ל כל כלי הולכין בו אחר רוב תשמישו, וזו רוב תשמישה לתת בה קערות, ועוד אף את"ל שהיא של נכרי ואפה בה די בהגעלה, וכמ"ש הרב מגן אברהם ז"ל בהלכות פסח וכעת אין הספר מצוי אצלי וזה תורף דבריו אם השמן הרבה דינה כמו בישול ודי בהגעלה ע"כ, ואנו רואין הנכרים שאצלינו לאחר שמוציאין המחבת מן הפורון לאחר שנאפת עדין השמן צף על פניה שכך דרכם להרבות שומן, וא"כ די בהגעלה כמ"ש הרב מגן אברהם, ועוד כיון שאינה בת יומא די הגעלה, אף אם תרצה לומר שאפה איסור, ועוד ממ"ש מרן ז"ל בכלי של איסור אם הוא בן יומו צריך במים ס' ואם אינו בן יומו אינו צריך ס', גם אנו בנידון דידן בכלי הצריך ליבון אם הוא בן יומו צריך ליבון ואם אינו בן יומו די בהגעלה :

לאל משרת ומכהן הצעיר אליהו דוויך הכהן ס"ט.

הערות/הארות למייל jacovhas@gmail.com יעקב חזן מהדיר של הספרים "רוב דגן", שו"ת "אות לטובה" ו"תנא ושייר פני המים" של הרב יצחק עטיה זצ"ל זיע"א